

Paskoneva - Mullikonneva, Pyhäjärvi YKJ: 7076 N, 3435 E, 156 m mpy (11.6.2010)

Kalajoen latvoilla sijaitseva Paskonevan (Paskonnevan) ja Mullikonnevan luonnontilaltaan heikentyneeseen (2/5) kokonaisuuteen kuuluu myös näiden välisen Paska-Vittouksen lammen ympärüssuo. Kokonaisuus on lähinnä läpivirtausaapa, tosin lammen ja Mullikonnevan luonnetta säätelee pintavesivaikutus siinä määrin, että niillä osin on jo paikallisuon leima.

Pohjoinen allas, Paskoneva, on reunoiltaan ojitettu ja on myös ojittamattoman alan (n. 50 ha) osalta taimettunut luoteis- ja kaakkoisosistaan - muualla lähinnä ojien tuntumassa. Paskonevan ja Paska-Vittouksen lammen välissä on laaja ojitusalue, joka on valtaosaltaan jo turvekangasta.

Reunoiltaan ojitettu Paska-Vittouksen lammen ympärüssuo on ojittamattomalta alaltaan (n. 23 ha) hyvin luonnontilainen lukuun ottamatta koillis- ja kaakkoisreunan ojien tuntuman taimettumista. Ojitusteknisin seikoin on mahdollistettu suon säilyminen hyvin pintavesivaikutteisena.

Suokokonaisuuden alimpana osana kaakossa on Mullikonneva, joka on hyvin laajalti ojitettu. Sen keskinen kapeahko osa on ojittamatta (n. 17 ha) toimien vesien purkautumisväylänä, osin purona, osin piiloisesti tai suolle hajautuneena virtauksena. Märkään keskiseen suo-osaan ei ojitus ole vaikuttanut, reunoilla ojien tuntumassa on selkeä puustoutunut vyöhyke, paikoin vain sauma.

Paskonevan ojittamaton allas koostuu rimpipintaisista ja välipintajänteisistä oligo- ja mesotrofisista nevoista. Kalvakat välipintaiset karut nevat ovat myös yleisiä. Suon-osan reunoilla on oligo- ja mesotrofisia sararämeitä ja niiden muuttumia sekä nevuuttumia.

Paska-Vittouksen lammen (n. 1 ha) ympärüssuo on suokokonaisuuden kolmesta osasta luonnontilaisin. Laaja-alaisimmin ovat edustettuna mesotrofiset Sphagnum-rimpinevat, hyllyvät karut Sphagnum-rimpinevat, luhtanevat sekä karut saranevat – yltääpä suo jopa meso-eutrofiaan Sphagnum-lettonevakuviolla.

Edellisestä alueesta ison poikkiojan erottama Mullikonnevan alue on ojittamattomalta osuudelta rakenteeltaan selkeä: pituussuunnassa keskellä on luhtanevojen kaista vedenvirtauskohdan alueella karujen saranevojen reunustamana. Uloimpana on eteläreunalla karuja osin mätäspintaisia kuivatusvaikutteisia alueita, joita vastaa pohjoisreunalla oligo- ja mesotrofiset saranevamuuttumat. Aivan alimpana suon "loppukapeikossa" on luhtaneva muuttunut pajuluhtanevan kaltaiseksi muunnokseksi.

Paskonevan rimpinen aapasuo on luontotyyppiyhdistelmänä uhanalainen. Kansallisiin tai kansainvälisiin suojelu-, vastuu- tai uhanalaiskategoriioihin luontotyypeistä lukeutuvat Paskonevan sararämeet ja saranevat, Paska-Vittouksen ympärüssuon lettoneva ja saranevat sekä Mullikkonevan saranevat. Lisäksi humuslampi, pienen lammen välitön lähiympäristö ja piilopuro ovat kategorioissa mainittuja.

Luonnonsuojeluasetuksessa rauhoitettu kasvilaji, suovalkku, esiintyy Paska-Vittouksen lammen ympäristössä ainakin mesotrofisten Sphagnum-nevojen alueella. Paskonevan vaaleasara kuuluu erityisvastuulajeihin, suopunakämmekä taas alueellisesti uhanalaisiin lajeihin. Paska-Vittouksen ja Mullikkonevan alueilla on todettu eri suojeluluonteisiin kategorioihin kuuluvina kuultorahkasammal, kurjenrahkasammal, kuovinrahkasammal, rimpivihvilä ja rimpirahkasammal.

Suokokonaisuuden alueella ei ole todettu uhanalaisia tai erityistä suojelua vaativia lintulajeja. Muihin suojeluluonteisiin kategorioihin kuuluvat alueella todetut liro, valkoviklo, teeri, joutsen, tavi ja kurki.

Paskonevan – Mullikkonevan ympäristö ei ole leimallisesti suojelusoiden tai turvetuotantosoiden keskittymäaluetta, molempia on lähitienoilla tasaisen hajanaisesti. Mikäli turvetuotantoa katsotaan tarpeelliseksi sijoittaa tälle suokokonaisuudelle, on syytä kuitenkin jättää Paska-Vittouksen alue sen ulkopuolelle siten, että suon pintavesivaikutteinen edustavan monipuolinen yleisluonne säilyy.